

PODCAST

PODCAST 8 – Różne kultury, jeden zespół: lekcje płynące z globalnej współpracy

„PRACA W MIĘDZYNARODOWYM ZESPOLE IT”

Kilka lat później, podczas mojej pierwszej porannej rozmowy telefonicznej w pracy, zobaczyłem dwanaście małych kwadracików na ekranie. Dwanaście twarzy z dwunastu różnych miejsc – Finlandii, Portugalii, Indii, Niemiec, Korei Południowej, Polski i innych.

Ta sama firma. Różne strefy czasowe. Różne akcenty. Różne godziny spotkań przy kawie. Byłem najmłodszy w zespole – młodszy tester oprogramowania, świeżo po studiach. Brzmiało to jak wymarzona praca. Początkowo czułem się jak eksperyment z komunikacji naukowej. Nasze pierwsze spotkanie było... chaotyczne. Kiedy ktoś powiedział: „Wkrótce to skończę”, nikt nie wiedział, co oznacza „wkrótce”. Kiedy kierownik projektu powiedział: „Omówimy to później”, nasi koledzy w Indiach myśleli, że „później” oznacza „dzisiaj”. Fiński zespół myślał, że chodzi o „następny tydzień”. Wszyscy mówiliśmy po angielsku – i jakoś nadal nie znaleźmy tego samego języka.

Na początku winiłem technologię. Strefy czasowe. Połączenia internetowe. Ale wkrótce zdałem sobie sprawę, że prawdziwy problem tkwił głębiej. Nie chodziło o to, co mówiliśmy, ale o to, jak się rozumieliśmy.

Nasz fiński kolega, Mika, mówił bardzo mało na spotkaniach. Założyłem, że nie jest zainteresowany. Aż pewnego dnia wysłał mi prywatną wiadomość – szczegółową analizę naszego

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

Cały proces testowania, z sugestiami, które usprawniły nasz przepływ pracy z dnia na dzień. Wtedy zrozumiałam: cisza może oznaczać refleksję, a nie wycofanie.

Potem była Sofia z Portugalii – ciepła, ekspresyjna, pełna energii. Często przerywa podczas spotkań. Na początku czułam się przytłoczona. Później zrozumiałam: dla niej przerywanie nie oznaczało nieuprzejmości, lecz entuzjazm.

Praca w tym zespole nauczyła mnie czegoś, czego nigdy nie nauczyło mnie żadne szkolenie techniczne. Komunikacja nie polega na efektywności. Chodzi o połączenie. Im więcej słuchałam, tym bardziej uczyłam się tłumaczyć międzykulturowo – nie słowa, ale znaczenia. Zauważyłam drobne rzeczy: jak zaczynają się e-maile, jak udzielana jest informacja zwrotna, jak „może” może oznaczać zupełnie inne rzeczy w różnych kulturach.

Podczas jednego ze stresujących sprintów stanęliśmy w obliczu napiętego terminu. Miałem pomysł na nowe podejście do automatyzacji testów. Normalnie bym milczał. Ale przypomniałem sobie lekcje, których się nauczyłem – z Erasmusa, z pracy zespołowej, ze słuchania. Więc się odezwałem. Cisza, która nastąpiła, wydawała się nie mieć końca. Potem, jeden po drugim, ludzie zaczęli rozwijać pomysł, ulepszać go i nadawać mu kształt. Wdrożyliśmy plan. Zaoszczędziło nam to dwa pełne dni pracy.

Tego dnia zrozumiałem coś jasno: przynależność do międzynarodowego zespołu nie polega na perfekcyjnej znajomości angielskiego ani całego żargonu. Chodzi o odwagę wniesienia własnego punktu widzenia i zaufanie, że różnorodność wzmacnia rezultaty.

Dziś, kiedy do naszego zespołu dołączają nowi koledzy, dostrzegam w ich oczach konsternację. I zawsze im powtarzam: Nie starajcie się być najmądrzejsi w pokoju.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

Starajcie się być tym, który najlepiej słucha, ponieważ globalna praca zespołowa nie polega na eliminowaniu różnic. Chodzi o ich wykorzystanie. Różnice nas nie dzielą. Kształtują naszą kreatywność. Motywują nas do szukania lepszych rozwiązań.

Kiedy teraz wspominał, wciąż pamiętam to wahanie – moment, w którym prawie nic nie powiedziałem. Nauczyłem się, że bycie neutralnym w obliczu nienawiści to również wybór. I wybór, który wspiera złą stronę. Kiedy to zrozumiałem, milczenie przestało być możliwe.

Dlatego, kiedy dziś widzę nienawiść w internecie, przypominam sobie o tym: zabieranie głosu to nie tylko obrona kogoś innego. Chodzi o ochronę takiego świata, w jakim chcę żyć. Świata, w którym ludzie są na tyle odważni, by się troszczyć. I na tyle życzliwi, by mówić – nawet gdy nie jest to łatwe.

Wezwanie do działania – Słuchaj globalnie, działaj lokalnie

W swoim kolejnym projekcie grupowym, zajęciach online lub międzynarodowej rozmowie:

- Zatrzymaj się, zanim zaczniesz mówić.
- Posłuchaj, zanim odpowiesz.
- Zapytaj, zanim założysz.

Spróbuj tego:

Podczas kolejnej dyskusji grupowej zapisz jedną rzecz, której nauczyłeś się od kogoś, kto myśli inaczej niż ty. Zastanów się, jak zmienia to twoją perspektywę, ponieważ gotowość międzykulturowa nie zaczyna się w programach czy na spotkaniach. Zaczyna się w codziennych wyborach.

Za każdym razem, gdy wybierasz ciekawość zamiast osądu, sprawiasz, że globalna współpraca jest nie tylko możliwa, ale i sensowna.

Finansowane przez UE. Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej ani Fundacji Rozwoju Edukacji. Unia Europejska ani Fundacja Rozwoju Edukacji nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Wszystkie rezultaty uzyskane w ramach projektu „Budowanie Powiązań Społecznościowych” są udostępniane na otwartych licencjach (CC BY-SA 4.0 DEED). Można je wykorzystywać bezpłatnie i bez ograniczeń. Kopiowanie lub przetwarzanie tych materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione. W przypadku wykorzystania rezultatów konieczne jest wskazanie źródła finansowania i ich autorów.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

